

Postižené děti? Pomoc společnosti je stále menší

Na Rychnovsku chybí zařízení, kde by mladí postižení lidé přebývali během dne, **aby jejich rodiče mohli chodit do práce** a do domácí péče si je brali až odpoledne. Sdružení, které o vznik stacionáře usiluje, podporu zatím nenachází.

RYCHNOV NAD KNĚŽNOU Jana Matyková z Rychnova nad Kněžnou musí přemýšlet o tom, co bude za pár let během dopoledne dělat její lehce mentálně postižená dcera, aby ona mohla chodit do zaměstnání. Volných míst v zařízeních, kde se starají o hendikepované, je v okolí málo, než kolik je postižených mladých lidí.

Dceři Matykové je 19 let a poté, co se vyučila zahradnicí, se může dál učit kuchařič. „Pokud nebude jiná varianta, budu se snažit, aby do školy chodila do šestadvaceti let. Jednou ale budu potřebovat, aby někde trávila dopoledne,“ říká Matyková.

Na Rychnovsku je sice třeba ústav sociální péče pro mladé či stacionář a zaměstnání v chráněných dílnách poskytují i některá sdružení, začalo ani to nestačí.

Další zařízení, v němž by mladí postižení lidé přebývali během dne, aby jejich rodiče mohli chodit do práce a do domácí péče si je

FAKTA

Bude se o ně mít kdo postarat?

Během pěti let na Rychnovsku **více než 50 mladých lidí** s těžším či kombinovaným postižením po skončení školy nenajde umístění a péči ve speciálních zařízeních. **Budou muset zůstat doma.**

brali až odpoledne, v regionu chybí. Nejvíce se problém týká těch mladých lidí, kteří mají těžší a těžké postižení nebo jsou hendikepovaní zdravotně a zároveň mentálně a nejsou schopni se o sebe postarat sami.

„Rodiče se na nás obracejí a zjišťují, jaké mají další možnosti, kam děti dát. V jiných regionech jsou denní stacionáře a aktivizační centra, ale Rychnovsko na to není připraveno, chybí tu zařízení s potřebnou kapacitou,“ míní ředitel-

ka rychnovského centra sdružení Orion Ilona Mikušová.

Sdružení poskytuje postiženým dětem třeba osobní asistenci ve školách a nabízí jim odpolední aktivity, aby volný čas prožívaly smysluplně a aby se zároveň rozvíjely jejich psychické, pohybové a sociální dovednosti. Členkami Orionu jsou i matky postižených dětí, problém proto znají z vlastních zkušeností.

„Během pěti let po ukončení povinné školní docházky nenajde umístění více než 50 mladých dospělých většinou s těžším a kombinovaným postižením, kteří v současné době docházejí do základních či speciálních škol v celém okrese. Hrozí, že budou muset celý den zůstat ve svých rodinách, protože kapacita současných zařízení, a to ani pobytových, rostoucím potřebám zdaleka nedostačuje,“ říká místopředsedkyně sdružení Orion Miroslava Červinková.

» Pokračování na str. B2

Pomoc postiženým je stále menší

» Pokračování ze str. B1

Řada rodičů však kvůli zaměstnání nebude moci o své děti pečovat po celý den a mladí hendikepovaní budou postupně ztrácet ve školách nabyté schopnosti a dovednosti.

Sdružení Orion jedná s městy regionu i s Královéhradeckým krajem a shání vhodné prostory, kde by bylo možno denní centrum zřídit. Ne každý objekt je pro takové účely vhodný. Musí být prostorný a bezbariérový, aby se do něj dostali i vozíčkáři. „Už jsme měli nabídky, a dokonce i návrh a vyhlédnuté prosto-

ry i pozemek, kde by bylo vhodné centrum vybudovat. Nejsou na něj však peníze,“ říká Mikušová.

Královéhradecký kraj sice vznik takového zařízení podporuje, peníze na něj však uvolní stěží. „Ve strategii rozvoje sociálních služeb máme v plánu i stacionáře a rozvoj ambulantní péče a to se netýká jen postižených, ale i seniorů. Záměr je chválný a hodný podpory, nicméně financování jakékoliv nové sociální služby je problematické. Výdaje na sociální služby stát neustále snižuje a rozdíl musíme doplácet, proto je pro nás stě-

zejší udržet alespoň stávající rozsah a úroveň sociálních služeb,“ říká krajský radní zodpovědný za sociální oblast Vladimír Derner.

V denním centru by se postižení mohli dále vzdělávat, lidé s těžkým postižením by tam měli ošetrovatelskou péči, také by tam mohly být chráněné dílny či chráněné byty pro celodenní péči.

„Kdyby se na vyšších místech, kde se o tom rozhoduje, něco změnilo a byli tam k podpoře nějakého takového projektu vstřícnější, bylo by to skvělé,“ dodává Matyková.

Pavel Bednář